

“प्रतिष्ठा सर्वदेवानां केशवस्य विशेषतः । उत्तरायण-
मापन्ने शुक्लपक्षे शुभे दिने । कृष्णपक्षे च पक्षस्याम्
व्यष्ट्याञ्चैव शस्यते” भुजबलभीमे “युगादाववने पुण्ये
कर्तव्या विप्रवद्वये । चन्द्रसूर्यपक्षे वापि दिने पुण्ये ऽथ
पर्वसु । वा तिथिर्यस्य देवस्य तस्यां वा तस्य कीर्तिता ।
मृदागमविशेषेण प्रतिष्ठा सक्तिदायिनी” । पञ्चपुराणे
“प्रतिपद्मदशोक्ता पयितारोहणे तिथिः । त्रियोद्व्या
द्वितीया च तिथीनामुत्तमा ऋता । तृतीया तु भवा-
न्याच चतुर्थी तत्सुतस्य च । पञ्चमी नागराजस्य
प्रथी प्रोक्ता शुद्धस्य च । सप्तमी भास्करे प्रोक्ता भैरव-
स्याष्टमी तथा । दुर्गाया नवमी प्रोक्ता दशमी वासुके-
स्तथा । एकादशी ऋषीणाञ्च द्वादशी चक्रपाणिनः ।
त्रयोदशी त्वनङ्गस्य शिवस्योक्ता चतुर्दशी । मम चैव
मुनित्रये । पौर्णमासी तिथिः ऋता” । चक्रपाणिन
इति पण्ये व्यवहारे इत्यस्मात्त्रिनिप्रत्ययः “महिषासु-
रहन्त्राच्च प्रतिष्ठा दक्षिणायने” । कल्पतरौ देवी-
पुराणम् “यस्य देवस्य यः कालः प्रतिष्ठाध्वजरोपणे ।
गतांपूरयित्वा न्यासे शुभदक्षस्य पूजितः” । यस्य देवस्य
प्रतिष्ठा ध्वजारोपणे यः कालः शुभदक्षस्य गतांपूरयित्वा-
न्यासे मृदहारभ्यो स कालः पूजित इत्यर्थः । प्रतिष्ठासु-
प्तये “माघेऽथ फाल्गुने वापि चैत्रैशाखयोरपि । चवैष्टा-
षाढकयोर्वापि प्रतिष्ठा शुभदा भवेत्” । भविष्ये “सोमो-
दहस्यतिचैव शुक्रचैव तथा बुधः । एते सौम्यपहाः
प्रोक्ताः प्रतिष्ठा यज्ञकर्म्मणि” । एतद्वारेण प्रतिष्ठा कर्तव्या
इत्यर्थः । मत्स्यपुराणम् “आषाढे द्वे तथा मूलसुत-
रात्रयमेव च । ज्येष्ठा श्रवणरोहिण्यः पूर्वभाद्रपद-
स्तथा । हस्तानिनी रेवती च पुष्यश्रवणशिरस्तथा ।
अनुराधा तथा स्वाती प्रतिष्ठादिषु शस्यते” । दीपिका-
याम् “प्राज्ञेयवासवकरादितिभान्निभीषु पौष्णामरेण्यश-
भेषु तथोत्तरासु । कर्तुः शुभे शशनि केन्द्रगते च जीवे
कार्यां हरेः शुभतिथौ विधिवत् प्रतिष्ठा” । देवीपु-
राणम् “तथा द्वादशे जीवे व्यष्टमे वाय भास्करे ।
प्रतिष्ठा कारिता विष्णोर्भद्राभयकरी मता” । कल्पतरौ
देवीपुराणम् “चतुर्थ्यैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठाप्यः सुखा-
र्थिभिः” । कालिकापुराणम् “प्रतिमायाः कपोलौ
हौ स्मृता दक्षिणपाणिना । प्राणप्रतिष्ठां कुर्वीत तस्या
देवस्य वा हरेः । अकृतां प्रतिष्ठायां प्राणानां प्रति-
मासु च । यथापूर्वं तथानावः अर्चादीनां न वि-

ष्णुता । अन्येषामपि देवानां प्रतिमासु च प्राथिव । ।
प्राणप्रतिष्ठा कर्तव्या तस्यां देवत्वसिद्धये” । प्रतिष्ठा ब्रा-
ह्मणद्वारेव कर्तव्या । यथा हयश्रीर्भपञ्चरात्रे भगवद्वाक्यं
“कर्तुमिच्छति यः पुण्यां मम मूर्तिं प्रतिष्ठया । अन्ये-
षणीयस्त्वाचार्यस्ते न लक्षणसंयुतः । ब्राह्मणः सर्व-
वर्णानां पञ्चरात्रविशारदः । ब्राह्मणानामभावे तु क्ष-
त्रियोवैश्यशूद्रयोः । क्षत्रियाणामभावे तु वैश्यः शूद्रस्य
कल्पितः । कदाचिदपि शूद्रस्तु न चाचार्यत्वमर्हति” ।
दृष्टान्तदीये “नम्रेदु यः शूद्रसंसृष्टं लिङ्गं वा हरि-
मेव वा । स सर्वयातनाभोगी यावदाहृतसंज्ञवम्” । आ-
हृतसंज्ञवं प्रलयपर्यन्तम् । तथा “स्त्रीणामनुपनीतानां
शूद्राणाञ्च जनेश्वर ! स्पर्शने नाधिकारोऽस्ति विष्णो वा
शङ्करेऽपि वा” । कर्मादौ तु नवग्रहपूजामाह सत्सु-
पुराणम् “नवग्रहमखं कृत्वा ततः कर्म समारभेत् ।
अन्यथा फलदं पुंसां न काव्यं जायते कश्चित्” । प्र-
तिष्ठाप्रकारस्तु विस्तरेण मत्स्यपुराणादावुक्तः । तदसम्भवे
विद्याकरवाजपेयिसम्मतोभविष्यादावुक्तो पञ्चाः यथा
भविष्यपुराणम् “स्नपनादि यथाशक्ति कृत्वा तन्मूल-
मन्नकम् । विन्यसेद्दद्यान्भोजे प्रतिष्ठा सुकृता भवेत्” ।
आदिपदात् पूजोत्सवहोमादि महाकपिलपञ्चरा-
त्रोक्तकर्म च कर्तव्यं तदुच्यते “सपुत्रं सकुशं पाणिं
न्यसेद्देवस्य मन्त्रके । पञ्चवारं जपेन्मूलमष्टोत्तरशततो-
रम् । ततो मूलेन मूर्द्धादिपीठानां संस्पृशेदिति । तत्प-
न्यासं लिपिन्यासं मन्त्रन्यासञ्च विन्यसेत् । पूजाञ्च महर्तौ
कुर्वीत् स्वतन्त्रोक्तां यथाविधि । प्राणप्रतिष्ठामन्त्रे च
प्राणस्यापनमाचरेत्” । लिपिन्यासः माटिकाभ्यासः ।
उक्ताञ्च “जपादौ सर्वमन्त्राणां विन्यासेन लिपिं विना ।
कृतं तन्निष्फलं विद्यात् तस्मात् पूर्वं लिपिं न्यसेत्” ।
कादिसतेऽपि “मातृकायाः षडङ्गञ्च मातृकान्यासमेव
च । सर्वासां प्रथमं कृत्वा पश्चात्तन्त्रोदितं न्यसेत्” । एत-
द्वचनाञ्च पूर्वं माटिकाभ्यासः पश्चात्तत्पन्यासः । क्रम-
दीपिकायामप्येवं क्रमः । मन्त्रन्यासञ्च तत्तन्मन्त्रविशेषोक्त
पदवर्णन्यासः । तदभावे शिरशि मूलमन्त्रेण तत्प-
न्यासः । तत्पन्यासस्तु विष्णुविषयक एव न्यासप्रमा-
णानि शारदाक्रमदीपिकोक्तान्यनुसन्धेयानि । प्राणप्रति-
ष्ठामन्त्रस्तु शारदात्रयोविंशतिपटलोक्तः यथा “पाशाङ्कु-
शपुटा शक्तिर्विशुद्धिर्बुद्धिर्बुधितः । याद्याः सप्त सका-
रान्ता व्योम सत्येन्दुसमुत्तम् । तदन्ते हंसमन्त्रः स्यात्